

papirtekerceset felbontván, abból a *Rhizotrogus sinuaticollis* Farim. egy élő nőstény példánya bontakozott ki. Egyre élénkebb lett, úgy hogy üres gyufa-dobozba kellett elhelyeznem s azon feltevéseiből kiindulva, hogy hosszú utazása alatt nem igen juthatott eledelhez, ettettem neki egy *Tradescantia* levelet. Nehány percz mulva e levélből egy karélyt kirágott, de az valószínűleg az anyének nem nyerte meg tetszését, mert abban hagyta a rágást. Rátettem azután a folyosóban levő cserjére, s arról folyton leereszkedett. Hogy mégis valahogyan kedvében járjak, egy virág cseréjébe tettem. Itt azonnal turkálni kezdett, ferdén a nedves földbe fúródván s fejével és farával a földréteget emelgetvén. Lassan-lassan mélyebbre hatolt és nem sokára többé nem volt látható. Másnap, hogy innét kézre kerítsem, fel kellett a cserepet fordítani, a melynek alján tágasabb veremben helyezkedett el, nyilván azzal a szándékkal, hogy petéit ott lerakja. Nehogy esetleg új veszedelmes cserebogárfaj importálása miatt kérdőre vonassam, afrikai vendégemet abbéli szándékában megakadályoztam. Dr. B. K.

Szőlőt károsító hernyók. Közelebb emlékeztünk meg néhány *Agrotis* faj hernyójáról (R. L. V. 208), mely különösen a kukoriczában tett kárt. Most olvassuk, hogy az *Agrotis fiburia* hernyója Freiburg környékén (Baden) nagy mennyiségben támadta meg a szőlőt. S ugyancsak ez a hernyó, valamint fajtársai, az *Agrotis aquilina*, *tritici*, *haja*, *pruuba* és kivált az *A. segetum* déli Tirolban is nagyban károsították a szőlőt, melynek márczius-áprilisban zsöngé hajtását emésztik fel. Irtásukra mindenfélét próbáltak. Többi közt Csalétekkal fogják a pilléket. Minthogy ez azonban nem mindig sikerül (alkalmatlan időben nem jönnek a csalétek felé), és minthogy ez csak juniustól-szeptemberig történhetik, mikor a kártétel már meg van, czélszerűbbnek mutatkozott a hernyónak éjjel-nappal szedése. Erre nézve legbiztosabb a szőlők közt levő gazos füvet gyomlálni s apró rakásokban a szőlőtövek körül rakosgatni. Ezek alá szeretnek ezek a hernyók éjjeli lakmározásuk után reggel elrejtőzni s ott könnyen meg lehet őket találni; de meg kell vizsgálni a göröngyöket is, a melyek alá a hernyó szintén megy, kivált ha meleg a nap. A.

Terren András. ki mint *A. Aigner* L. „A lepkészet története“ című művéből tudjuk, 1843—1845-ig *Friwaldszky Jánossal* a keleten rovarokat gyűjtött és hazajövet mint körmöczbányai evang. lelkész a gyűjtést szép eredménnyel folytatta, halálá után igen becses bogár- és lepke-gyűjteményt hagyott hátra. Gyűjteménye testvéreire szállt, ki ugyancsak Körmöczbányán evang. lelkész volt, de „örökségét“ bizony nem igen gondozta. Így történt, hogy a különben igen érdekes gyűjtemény csaknem teljesen tönkre ment. Boldog-boldogtalan vihetett belőle tetszés szerint. Erről én, sajnos, csak későn értesültem, és már csak a maradékot menthettem meg, a melyet nyolcz évvel ezelőtt megvettem. A lepkék nagy részt már tönkre voltak téve, (jó állapotban kaptam még egy pár *Doritis Appollinust*, *Thais Cerysiit*, *Charaxes lasiust* stb.); a bogaraktól azonban vagy 10,000 darabot vittem el, a melyek még most is megvannak. Bossányi József.